

LAIVAS

No. 43. Metai V

Spalio (Oct.) 24, 1925

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusci metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

XXI SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

L e k c i j a .

EFEZ. 6, 10-17.

BROLIAI: Stiprėkite Viešpatyje ir jo stiprumo jėga. Apsivilkite Dievo šarvais, kad galėtumėte drąsiai stoti prieš velnio žabangus. Nes mūsų kova yra ne prieš kuną ir kraują, bet prieš kunigaikščius ir valdžias, prieš šių tamsybių pasaulio valdovus, prieš piktumo dvasias padangėse. Todėl imkite Dievo šarvus, kad galėtumėte priešintis piktoje dienoje ir visame tobulai stovėti. Taigi, stovėkite susijuosę savo strėnas tiesa, apsivilkę teisybės šarvu ir kojas apsiavę ramybės evangelijos pasiryžimu, prie viso to indami tikėjimo skydą, kuriuo galėtumėte užgesinti visas ugningas pikčiausiojo vilyčias. Pasiimkite ir išganymo šalną ir Dvasios kalaviją, tai yra Dievo žodį.

MANO VIEŠPATS IR MANO DIEVAS!

Viešpatie, Tu visa žinai! Tu žinai, kad aš Tave myliu.

Aš pažįstu savo piktadarystę ir mano nuodėmė yra nuolat mano akyvaizdoje.

Viešpatie, aš Tave seksiu, kur Tu tikėtai eisi!

Imkite mano jungą ir mokinkitės iš Manęs, nes Aš esu romus ir nužemintos širdies — ir manyje rasite savo sielai poilsį.

Išsižadėk visų pranykstančių daiktų ir ieškok amžinų. Apsigyvenk manyje ir rasi gilios ramybės.

E v a n g e l i j a .

MATO 18, 23-35.

ANUO metu Jėzus pasakė savo mokytiniam šitą prilyginimą: Dangaus karalystė panaši į žmogų karalių, kurs norėjo daryti apyskaitą su savo tarnais. Kuomet jis buvo pradėjęs daryti apyskaitą, atvesta pas jį vienas, kurs buvo jam kaltas dešimtį tukstančių talentų. Kadangi jis neturėjo, iš ko užmokėti, jo valdovas liepė parduoti jį, jo pačią, vaikus ir visa, ką turėjo, ir užmokėti. Tas tarnas parpuolęs meldė jį sakydamas: Turėk link manęs kantrybės, ir aš visa tau užmokėsiu. Valdevui pagailo to tarno; jis paleido jį ir dovanojo jam skolą. Bet tas tarnas išėjęs rado vieną iš savo draugų tarnų, kurs buvo jam skolingas šimtą denarų, ir nutvėręs smaugė jį sakydamas: Atiduok, ką esi skolingas. Jo draugininkas kniupščias meldė jį sakydamas: Turėk link manęs kantrybės, ir aš visa tau užmokėsiu. Jis gi nenorėjo, bet nuėjo ir įmesdino jį į kalėjimą, kolei užmokės skolą. Kiti jo draugininkai, matydami, kas darėsi, labai nuliudo; jie atėjo ir papasakojo savo valdovui visa, kas buvo įvykę. Tuomet jo valdovas pasišaukė jį ir jam tarė: Nedorasai tarne, aš tau dovanojau visą skolą, nes manęs meldei; argi tat nereikėjo ir tau pasigailėti savo draugininko, kaip aš tavęs pasigailėjau? Užsirustinęs jo valdovas padavė jį būdeliams, kolei užmokės visą skolą. Taip ir mano dangiškasis Tėvas jums padarys, jei kiekvienas neatleisite savo broliui iš savo širdies.

VĒLINĒS.

Žmogus yra pratęs greitai užmiršti. Jisai užmiršta net ir savo didžiausius geradėjus. Ne veltui priežodis sako: "iš akių — ir iš minčių". Tautos pagerbia savo milžinus: jo vardas užrašomas istorijoje, jo garbei pastatomas paminklas, jo darbus apdainuoja poetai. Bet kaip pavieniai, tai ir išsisos tautos, su laiku tuos brangius ir artymus žmones užmiršta. Giminės ir draugai atliko kapus, tėvynainiai milžinų paminklus — apžiuri, pasigėri jų meno grožiu, prisimena praeitį — ir vėl užmiega širdis.

Šv. Bažnyčia gerai žinojo šitą žmogaus nedėkingumo ypatybę. Todel jinai įsteigė Vėlinių dieną, kurioje mes galėtume prisiminti savo giminių, draugų, pažįstamų ir visų tikinčiųjų mirusiųjų vėles ir prašyti joms Viešpaties Dievo gailestingumo.

Skaistykla yra vieta arba padėtis, kurioje žmonių vėlės, mirusių Dievo malonėje, bet neliuosų nuo kasdieninių nuodėmių, turi atsisteisti laikinomis kančiomis. Štai ką šv. Bažnyčia sako apie skaistyklos esimą: "Šventosios Dvasios apšviesta Katalikų Bažnyčia, sendama žinias iš šv. Rašto ir Padavimo, moko, kad yra skaistykla, kurioje esamas vėles galima gelbėti tikinčiųjų maldomis, bet ypatingai šv. Mišių atnaša". (Trent. Sant., 25 p.). Kiekvienas žmogus, norėdamas išvengti skaistyklos kančių, gali gyvendamas daryti atpildą už savo prasikaltimus išmalda, nusizeminimu, pasninku ir malda.

Jokia vėlė, nors mažiausia dėmele sutepta, neįeis dangaus karalystėn. Ar šiame, ar busimame gyvenime jinai turi pilnai atsilyginti Viešpačiui Dievui už savo prasikaltimus. Tai gerai žinojo Izraelio kariuomenės vadas Judas Makabejus. Jisai surinko dvylika tukstančių sidabrinių drakmų ir pasiuntė Jeruzalėn, kad tenai atnašautos aukos už kovos lauke kritusių kareivių vėles. Ir šv. Raštas sako, kad yra šventa ir teisinga mintis melsti už mirusius, kad jie būtų paliausuoti iš savo nuodėmių. (Mak. 12, 46.).

Išganytojas, kalbėdamas apie nuodėmių atleidimą, pažymi, kad "kiekviena nuodėmė ir piktazodžiavimas bus žmonėms atleista; kas gi kalba prieš šventąją Dvasią, tam nebus atleista nei šiame pasaulyje, nei busimame" (Mat. 12, 32). Šitie Išganytojaus žodžiai aiškiai rodo, kad amžiname gyvenime bus galimybės nuodėmes atleisti. Pragare nėra nuodėmių atleidimo; į dangų su nuodėme įeiti negalima; tik tai skaistykloje žmogus gali palikti skaisčiu, dangaus angelui panašiu, kad į tą dangų galėtų įeiti.

Šv. Bažnyčios Tėvai kreipia daug dėmesį į vėlių kančias skaistykloje ir reikalingumą joms teikti pagalbos. Tertulijonas rašo vienai moteriškei, įsakdamas, kad jinai atmintų mirusį vyrą savo maldose ir metinėse atnašautų už jo vėlę aukas". (De monog., 12). Šv. Ciprijonas draudžia laikyti pamaldas už tokius mirusius, kurie neprisi-

laikė bažnytinės drausmės, skirdami draudžiamus asmenis savo testamento vykintojais. (4 laiškas). Šv. Ambraziejus, Milano vyskupas, sakydamas pamokslą imperatoriaus Teodozijaus laidotuvėse, šitaip meldžiasi už savo draugą: "Suteik, Viešpatie, savo tarnui Teodozijui ramybę, kurią paruošei savo šventiemsiems... Aš jį mylėjau, todėl seksiu jį į gyvųjų šalį; aš jo neapleisiu iki savo maldomis ir raudomis neišmelsiu jam Viešpaties karalystės, į kurią jo darbai jį šaukia." (De obitu Theod.).

Kuomet šv. Monika sirgo ant mirties patalo, jinai tarė savo sunam: "Laidokite mano kuną kur norite, juo nesirupinkite. Vieno daikto aš jus teprašau: prisiminkite mane pas Viešpaties aukurą kur judu nebutumėte". Josios sunus šv. Augustinas, Hippo vyskupas, rašo apie savo motiną: "Viešpatie, mano Dieve, įkvėpk savo tarnus, mano brolius, savo vaikus, mano mokytojus, kuriems aš tarnauju savo balsu, savo širdimi ir savo raštais; kas tiktai skaitys mano šitą raštą, teatmena pats tavo aukurą tavo tarnaitę Moniką ir josios vyrą Patricijų. (Confess.).

Skaistykloje vėlės kenčia ugnies kančias. Šv. Tamas sako, kad skaistyklos ir pragaro ugnis yra viena ir ta pati. Šv. Bonaventuras, pilnai sutikdamas su šv. Tamo nuomone, dar priduria, sakydamas, kad šitos ugnies kančios yra kur kas baisesnės negu visame pasaulyje esami skausmai. Badas ir ligos su visais kuno sopuliais, sąžinės graužimas, sielos neramybės — rupestis, baimė, sielvartos — tėra skaistyklos kančių tiktai šešėlis. Kaip ilgai tas

kančias vėlė turi kęsti, sunku žinoti; be abejo sulig savo nuodėmių skaičiumi. Viena yra tikra, kad su paskutiniuoju teismu užsibaigs skaistyklos esimas.

Vėlės, skaistykloje kenčiančios, yra vertos mūsų didžiausio pasigailėjimo, kadangi pačios neturi jokios galimybės tas kančias sumažinti arba iš jų pasiliuosuoti. Šiame pasaulyje nėra žmogaus, kuris būtų taip vargingas, kad jokių būdu negalėtų savo bausmės sumažinti. Jisai gali pabėgti-pasislėpti, jo draugai gali už jį užstoti, galima teisėjus permaldauti-papirkti; jisai negalėdamas bausmės išvengti, gali bent josios sumažinimą įgyti. Skaistykloje nėra gailestingumo, bet tiktai tobulas teisingumas.

Ir štai tosios mums brangios ir artimos vėlės — mūsų tėvų, giminių, draugų, pažįstamų — laukia mūsų pagalbos ir iš ugnies kančių į mus šaukia: "Pasigailėkite, pasigailėkite bent jus, mano draugai, nes Viešpaties ranka mane užgavo!" Jeigu kuomet nors, tai ypatingai šių Vėlinių metų mes turime prisiminti tasias vėles, skaistykloje kenčiančias. Tai galima padaryti įvairiais budais. Visupirma malda; kaip kad pranašas Elijas išmeldė žemei lietaus. Už tas vėles galima duoti išmalda, kad Judas Makabejus, surinkęs aukų, siuntė Jeruzalės bažnyčion. Kurie neišgali išmaldos teikti, gali pasninkauti, nes nusimarinimas yra pasiaukojimo budas. Žmogus gali visus savo gerus darbus už jas aukoti. Vėlinių dienoje galima eiti prie šv. Sakramentų ir jų įgytas malones aukoti už vėles. Bet visų geriausias budas vėlėms pagelbėti

yra šv. Mišių atnaša. Pas mus lietuvius yra paprotys Vėlinių dienoje duoti ant šv. Mišių. Stengkimėsi iš paskutinio toje dienoje duoti bent ant vienu šv. Mišių už tas vėles, kurias niekas neatmena.

Dievas yra geras ir gailestingas; tosios mūsų maldos ir pasiaukojimai

nenueis veltui. Viešpats Dievas geradėjams šimteriopai atlygina, nes kas gelbsti skaistykloje esamas vėles, tasai reiškia nelaimingiems gailestingumo ir didina Viešpaties Dievo garbę.

Atlyginimas yra tikras, Išganytojaus žodžiais patvirtintas: "Palaiminti gailestingieji, nes jie laimės gailestingumo." (Mat. 5, 7).

J. N.

TIK KRISTUS GALĖJO ATLYGINTI.

Kaip tik mūsų pirmieji tėvai, Adomas ir Jeva nusidėjo Rojuje, prarado teisę įeiti dangun, prarado pašvenčiamąją malonę, kuri darė juos Dievo akyse šventais ir laimingais. Jie ir jų vaikai neužilgo pajuto Dievo rustybę. Suprato iš kokios priežasties kartas nuo karto Dievo ranka juos bauzdavo. Vienok nei koku būdu degalėjo atsilyginti Dievui už padarytą Jam neklusnybės nuodėmę, skriaudą. Pradedant nuo Adomo iki Viešpaties Jėzaus gimimui kiekviena karta stengdavosi ir ieškodavo būdų atlyginti Dievo teisybei, vienok viskas buvo veltui.

Jie pniaudavo gyvulius, degindavo ant tam tikros malkų kruvos, kad Dievas pažiurėtų ant jų aukų, atitolintų ligas, dovanotų neteisybes ir atleistų jiems prasi-kaltimus. Bet gi neutų bužtekę tos vienos nuodėmės atlyginimui, jeigu jie būtų net visus savo galvijus išmušę ir sudeginę, atnašaudami Dievui, nes nuodėmė yra tokia didelė ir neapribota Dievui skriauda papildyta, kaip pats Dievas yra. Ji nutraukė žmonijos santykius su Dievu, ir ta po panaši savo nupuolimui į medį, kurį kada tik kirmėlės suėda, nupuola ir neturi jokio ryšio su vieta, kurioje stovėjo

ir su likusiomis šaknimis nuo kurių ėmė sau maistą ir gyvybę.

Žmonija prieš Jėzaus Kristaus atėjimą ir Jo atpirkimą buvo panaši į kelevį, kurį tamsi naktis užpuolė tyruose. Jis žiuri aplink savęs į visas puses ir nieko nemato tik tamsumą. Pakelia galvą aukšty-n, bet tenai taipgi vien tamsius debesis mato, kurie uždengia jam mėnesio spindulius. Ant galo jis sustoja ir laukia rytmečio, kuris savo ypatinga galybe atstums tamsumą nuo žemės viršaus ir parodys jam jau dabar saulės spindulius. Tie debesiai tai buvo žmonijos nusidėjimai, kurie neleidžia jai mąstyti apie Dievą ir kurių niekas daugiau negalėjo atstumti kaip tik Jėzus Kristus, mūsų Viešpats.

Kristus, budamas Dievo Sunus taip pasaulį pamylėjo, kad atėjo ant žemės iš dangaus, iš savo liusoso noro praliejo visą savo kraują, kad išganytų žmones ir atlygintų savo dangiško Tėvo teisybei. Jis budamas šventas priėmė visas mūsų nuodėmes ant savęs ir kas daugiu, bausmę už jas. Bukime užtat Jėzui dėkingi ir mylėkime Jį, kuris buvo taip smarkiai nu-kamuotas kankinimu.

J. J.

M I R T I S .

(MINTYS MĄSTYMU).

Pastaba. Mąstymai apie nuodėmę ir jos bausmę aiškiai parodė mums, kaip baisu yra sunkiai nusidėti Dievui. Ir mes be abejo pasirįžome tvirtai vengti nuodėmės. — Kad mūsų pasirįžimas būtų dar tvirtesnis, naudinga yra pažvelgti į nuodėmės tiesioginę pasekmę, butent mirtį. “**Per vieną žmogų nuodėmė įėjo į pasaulį — ir per nuodėmę mirtis.**” (Rom. 5, 12). — Paprastai žmogus nusida ne delto, kad tik nusidėtų, bet delto, kad yra kokios nors žemės gerybės viliojamas, arba kokios žemės blogybės gąsdinimas. Mirtis gi etima, taip sakant, žemės daiktams visą jų viliojančią ar gąsdinančią jėgą.

Mąstysime tad apie mirtį trejais punktais:

1. Kas yra mirtis? 2. Kokia yra mirtis? 3. Ko mokina mus mirtis?

IŽANGIAMASIS PUNKTAS. — Įsivaizduok sau gyvai šv. Luko evangelisto (7, 11-12). aprašomą laidotuvių procesiją iš miesto Naim. Jaunikaitis gulys negyvas ant neštuvų lydymas verkiančios motinos, moliudusių giminių ir prietelių.

2. **IŽANGIAMASIS PUNKTAS.** — Prašyk malonės, kad suprastumei gerai pamokinimą, kokio teikia tau mirtis.

I. PUNKTAS. — Kas yra mirtis?

1. *Mirtis reiškia atsiskirti ant visados.* Mirtis atskiria žmogų nuo pasaulio, nutraukia ryšius su artimiausiais asmenimis ir užsiėmimais, ardo žmogaus prigimties vienybę, atskirdama sielą nuo kūno.

a. *Mirtis atskiria žmogų nuo pasaulio.* Žaliuojančios pievos, uošiantieji miškai, siubuojančios vilnys, žvaigždėtas dangus, graži saulės šviesa — visai tai išnyks iš mano akių... Visi pasaulio džiaugsmas ir smagumas jau nevilios mano širdies...

Visus žemės turtus ir gerybes, prie kurių gal buvau neprideramai prisirišęs, reikės man apleisti. Niekto negalėsiu su savim paimti į grabą... Visa pasaulio garbė, pagyrimai, gražūs žodeliai galą gaus... Gal pastatys kas man ant kapo paminklą, bet kas iš to man mirus?...

b. *Mirtis atskiria žmogų nuo giminių, šei-*

mynos, namų, nuo mėgamųjų darbų ir užsiėmimų. Apleisiu aš savo mylimuosius tėvelius ir namiškius... Apleisiu namus, kuriuose gyvenau... Apleisiu savo darbą ir visokius rūpesčius... Kur gi mano draugai ir prieteliai?... Viską apleisiu, nuo visa ko atsiskirsiu...

Mirtis tad yra žiauri atsiskirimo valandėlė, kurioje viskas kas yra pasaulyje, jau *nesti* žmogui, ir pats žmogus viską apleidžia, kas tik tėra pasaulyje.

c. *Mirtis galop atskiria žmogų patį nuo savęs.* Žmogaus mirštant siela atsiskiria nuo kūno. Tame yra mirties esmė. Yra tai skaudžiausias atsiskirimas, del kurio ypač žmogus dreba ir jo bijo. Siela ir kūnas sudaro vieną žmogaus esybę. Mirtis tą vienybę ardo. “*Taip tai atskiria karti mirtis.*” (Korint. 15, 32).

Ir žmogus visa ką apleidęs ir nustojęs virsta visiems gyviems nepakenčiamu lavonu, kurio biaurus dvokimas visus nuo savęs stumia...

Ir čia tai mirtis sulygina visus žmones. Ir garsiausias žmogus tampa lygus su prasčiokėliu. Valdovai susilygina su valdimiais; mokyti — su bemoksliais; ponai — su tarnais... “*Mažas ir didis yra tenai, ir vergas liuosas nuo pono.*” (Job. 3, 19).

2. *Mirti reiškia pereiti į amžinąsi.* Mirtis yra ne vien atsiskirimas, bet ir keliavimas į amžinybės gelmes. “*Žmogus eina į savo amžinąsias namus.*” (Pamoksl. 12, 5).

Tuo atžvilgiu mirtis yra baisesnė net ir už skaudų atsiskirimą. Daugelis sako: “Kai del pasaulio, nesunku man jį apleisti, bet būtų lengviau mirti, jei žinočiau, kur aš eisiu.”

Viskas, kas seka po mirties, anapus grabo, yra amžina, neatšaukiama, amžina.

Mirtis tad yra trumpa, bet viską nusverianti valandėlė, nes nuo jos priklauso amžinas žmogaus likimas. Su mirtimi baigiasi nusidėjėliui atgailos laikas, teisingamjam gi —

nuopelno laikas. Kokiam stovyje, malonės ar nuodėmės, užtikis mane mirtis, tokia bus ir mano amžinastis, laiminga ar nelaiminga.

3. Nenuostabu, jei mintis apie mirtį pripildydavo baimę valdovų širdis, teisėjų sielas, o daugelį stumė pasirinkti vienuolinį gyvenimo būdą.

Mirties valanda yra taip svarbi, kad Bažnyčia laiko savo pareiga mirštantį ypatingu būdu prirengti prie jos. Ji liepia savo kunigams eiti pas ligonį ir stiprinti jo dvasią... O tikinčiam mirus, ji įsako nešti numirėlį į bažnyčią ir ten jam esant viešai išstatytam laikyti pamaldas... Bažnyčia nori tuom priminti visiems tikintiesiems, kad mirtis yra svarbiausia mūsų gyvenimo valanda.

Ar dažnai prisimini sau, kad ateis ir tau mirties valanda?... O kaip nenoromis mintiju apie artimą savo mirtį! Kaip dažnai stengiuosi stumti nuo savęs išganingą mintį primenantį man, kad reikės mirti!

Įsidėk giliai į savo širdį Dievo žodį: "Atmink, žmogau, kad dulkė esi, ir dulkėmis pavirsi."

II. PUNKTAS. — Kokia yra mirtis?

Ne tik pati mirtis yra baisi, bet ir jos ypatybės. Jų svarbiausios yra trys: mirtis yra tikra; jos aplinkybės yra netikros; kokis gyvenimas, tokia ir mirtis.

1. *Mirtis yra tikra.* Nėra tikresnio žmogaus gyvenime dalyko, kaip kad yra tikra jo mirtis. Kudikiui gimus, negalima tikrai nusakyti, ar ilgai jis gyvens, ar trumpai, ar laimingai, ar nelaimingai, ar bus mokytas, turtingas ir t. t. Tik vieną dalyką tikrai apie jį galima pasakyti, kad jis tikrai mirs. "Žmonėms skirta vieną sykį mirti." (Zyd. 9, 27).

2. *Mirties aplinkybės yra netikros.* a). Ne tikras yra laikas, kuomet mirsiu. Gal dar "šitą naktį pareikalaus iš tavęs sielos." (Lk. 12, 20). Trys yra priežastys, dėl kurių Dievas paslėpė nuo mūsų mirties valandą: mūsų *surašinimui*, kad neįpultume į nusiminimą, žinodami tikrai savo mirties laiką; mūsų *įspėjimui*, kad nežinodami nei dienos nei valandos, saugotumėmės nuodėmės; *pasitaisymui*, kad nu-

sidėję turėtumėm laiko atgailai daryti. Kaip geras yra Viešpats, kad apdengė nežinojimo uždanga mūsų mirties valandą!

b). Netikra yra ir mirties *vieta*. Nežinau, kur aš mirsiu? Ar namie, ar kelionėje, ar dirbdamas, ar ilsėdamas, ar net nuodėmę darydamas...

c). Netikras yra ir mirties *budas*. Nežinau, ar ligos nukankintas mirsiu, ar staiga, umai. Nežinau, ar ilgai teksis merdėjimas, ar trumpai. Viena tik žinau, buk pasirėngęs! "*Todel būdite ir jūs pasirėngę, nes tą valandą, kurios jūs nežinote, žmogaus Sunus ateis.*" (Mt. 24, 44).

3. *Koks gyvenimas, tokia ir mirtis.* Tokia yra paprasta taisyklė. Kaip kas gyveno, taip paprastai ir miršta. Jei kas visą savo gyvenimą buvo nuodėmėse paskendęs, argi galima tikėtis, kad jo mirtis bus laiminga? Toks žmogus susigyvenęs su nuodėme, prie jos prisirišęs, ne gi pajėgs mirties agonijai atėjus, jėgoms susilpnėjus, padaryti tikros atgailos aktą. Čia reikia ypatingos Dievo malonės... Gi kas dievobaimingai gyveno, kas visuomet Dievą mylėjo ir jam ištikimai tarnavo — tas gal be baimės pažvelgti mirčiai į akis. Delto garsusis pamokslininkas vyskupas Bossuet'as pasakė: "Geriausias pasirėngimas prie geros mirties yra geras gyvenimas."

Bukime tad pasirėngę! Tebunie mūsų troškimas ne vėlai, bet gerai mirti!

III. PUNKTAS. — Ko mokina mus mirtis?

1. *Mintis apie mirtį sulauko nuo nuodėmės.* Juk mirštame, kad nusidėjome. "Nuodėmės užmokesnis — mirtis" (Rom. 6, 23).

"Visuose savo darbuose atmink savo galą, ir tu nenusidėsi per amžius." (Eccle. 7, 40).

Kad žmogus atsimitų visumet savo mirties valandą, tai be abejo pergalėtų visus savo sielos priešus. Tuomet veikia išsisklaidytų: puikybė, godumas, ištvirkimas ir kiti pikti pageidimai ir apsileidimai. Kas gi drįstų nusidėti, žinodamas, kad mirtis pastatys jį prieš teisingiausiąjį Teisėją, prieš Kurį reikės atiduoti apskaitą iš savo darbų?

2. *Mintis apie mirtį naikina prisirišimą prie šio pasaulio.*

Mirtis sako žmogui, kad viskas, kas yra šio pasaulio — tuštynė yra. Nes “šio pasaulio išraižda parciną” — o “žmogaus gyvybę nulekia kaip sapnas” ir “bėga kaip šešėlis.” Job. 7. 21; Job. 20, 8). — Mirtis yra lyg smarkiai plaukiąs upelis, kuris neša su savim ir naikina visa, kas yra pasaulyje.

“Atsiminkime dažnai — sako šv. Augustinas — mirtį ir kalbėkime apie ją, kol dar yra naudinga kalbėti: “*Viskas pračina*” — idant kartais nebutumėm priversti pasakyti be naudos: “*viskas praėjo.*”

3. *Mintis apie mirtį ragina mus galop dorai ir šventai gyventi.*

Kas dažnai ir rimtai prisimena savo mirties valandą, stengsis visus savo darbus taip atlikti, kad Dievui įtikyti, turėdamas atmintyje šv. Povilo žodžius: “*Niekas iš mūsų sau negyvena, ir niekas sau nemiršta, nes ar gyvename, Viešpačiui gyvename, ar mirštame, Viešpačiui mirštame. Tatgi ar gyvename, ar mirštame, Viešpaties esame*” (Rom. 14, 7. 8).

Šv. Anzelmas norėdamas paguosti savo draugus atkreipė jų dėmesį kaip tik į šiuos šv. Povilo žodžius, sakydamas: “Atsiminkite, kad ar gyvename, ar mirštame, Viešpaties esame. Taip tad gyvenkite, kad Jam gyventumėte ir kad jums numirus nučitumėte pas Jį.” — (Šv. Anz. Ep. 1, 3).

Stebuklingas Skritulėlis.

Katalikams yra žinomas stebuklingas skritulėlis arba ignosėlis Nekalto Prasidėjimo Švenč. Marijos Panos. Su juo yra sujungta nepaprastai įdomi praeitis.

Vieną kartą rugsėjo mėnesyje 1830 m. sesuo Katrina (pirmiau Zoe Laboure), Gailestingumo Dukterų šv. Vincento a Paulo vienuolijos, meldėsi vienuolyno koplyčioje. Staiga jinai pamatė ore kabantį Švenč. Panelės Marijos paveikslą. Žiurėdama į tą paveikslą, jinai pastebėjo, kad Švenč. Panelė buvo baltuose rubuose su mėlsva sidabrine juosta. Rankas turėjo nuleidusi žemėn., kurios buvo pilnos brangių akmenų, iš kurių spinduliai biro į visas puses. Tuo

pačių laiku jinai išgirdo žodžius: “Tie spinduliai yra tų malonių ženklai, kuriuos Marija gauna žmonėms.” Apie paveikslą auksinėmis raidėmis matėsi šitoks parašas: “O Marija, be nuodėmės pradėta, melski už mus, kurie prie Tavęs šaukiamės!” Kiek vėliau jinai pamatė ir antrą paveikslo pusę, ant kurios matėsi raidė “M”, ant kurios viršaus kryžius ir po apačia Saldžiausios Jėzaus ir Marijos širdys.

Tuo pačiu laiku balsas vėl kalbėjo, duodamas įsakymą, kad būtų nukaltas toksai pat skritulėlis, ir prižadėjimas gausiausių malonių, kurie tikrai tąjį pašventintą skritulėlį dėvės.

Kuomet sesuo vienuolė pranešė sa-

vo dvasios vadui apie regėjimą, buvo padarytas tyrinėjimas. Pasirodė, kad tai buvo tikrėnybė ir todėl Paryžiaus arkivyskupas leido tokius skritulėlius padirbdinti. Pamaldumas greitai plito.

Vienas žymiausių atsitikimų yra užrašytas Stebuklingo Skritulėlio šventėje 27 d. lapkričio mėnesio. Garsusis žydas M. Ratisbone buvo daug kartų ir įvairiais budais kviečiamas priimti ka-

talikų tikėjimą, bet jisai visumet atsisakė. Pagaliau jisai sutiko "taip sau" dėvėti tajį stebuklingą skritulėlį. Vieną kartą, budamas Romoje, jisai užėjo į bažnyčią šv. Andrea dell Fratte. Tenai jisai staiga pamatė apsireiškime tokį pat švenč. Panelės Marijos paveikslą, kokį nešiojo ant savęs. Šitas apsireiškimas atvedė jį į katalikų tikėjimą ir labai plačiai išplėtė pamaldumą į stebuklingąjį skritulėlį.

Bažnyčios Daktarai.

Šią vasarą, kuomet kun. Petras Canisius tapo apšauktas šventuoju, šv. Tėvas tuo pačiu laiku suteikė jam Bažnyčios Daktaro vardą.

Šitas Bažnyčios Daktaro vardas yra teikiamas vien didelės šventybės ir aukšto mokslo vyrams. Kad kas nors įgytų tą nepaprastą garbę, reikalingi trys dalykai: gyvenimo šventumas, aukštas mokslas ir šv. Tėvo pareiškimas.

Vidurinių amžių laikais Vakaruose tebuta tikrai keturi Bažnyčios Daktarai: šventieji Gregorius Didysis, Ambraziejus, Augustinas ir Jeronimas. Šv. Tėvas Bonifacius VIII metuose 1298 įsakė jų šventes švęsti didesnėmis iškilmėmis Katalikų Bažnyčioje. Šitų keturių Bažnyčios Daktarų atvaizdai dažnai kartu piešti dar ir šandie galima sutikti meno galerijose ir vidurinių amžių laiku statytose bažnyčiose.

Rytų Bažnyčioje trys garbingi vyrai būvė vadinami Bažnyčios Daktarais: šventieji Jonas Krizostomas (Auk-

salupis), Bazilius Didysis (Vasylius) ir Gregorius Nazianzietis. Jau devintame šimtmetyje jų šventės buvo šventadieniais laikomos visoje Rytų imperijoje. Kiek vėliau, jau 16 šimtmetyje, Rytams buvo suteiktas ketvirtas Daktaras — šv. Antanas.

Šandie Katalikų Bažnyčioje yra 25 Bažnyčios Daktarai; jų tarpe 8 Rytų ir 17 Vakarų Bažnyčios šventieji. Šiame skaičiuje yra daug vienuolių: 5 benediktinai, 1 dominikonas, 1 pranciškonas, 1 redemptoristas ir 1 jezuitas.

Štai Bažnyčios Daktarų vardai, pažymėtais metais, kuriais jiems toji garbė buvo suteikta:

Šv. Tamas Akviniėtis (1568), dominikonas, garsusis filosofas ir teologas, kuriam lygaus negalima rasti.

Šv. Bonaventuras (1587), pranciškonas, Albano vyskupas ir Romos kardinolas; gilus filosofas.

Šv. Anzelmas (1720), Anglijos Kanterburio vyskupas; žymus filosofas.

Šv. Izidorius (1722) Ispanijos miesto Sevilės vyskupas; katalikiškosios kultūros išgelbėtojas ispanų krašte, užpludus tą šalį barbarams vizigotams.

Šv. Petras Krizologas (1729), dešimtam šimtmečiui Italijos miesto Ravennos vyskupas; katalikų tikėjimo didis apginėjas prieš atskalunus monofizitus.

Šv. Leinas Didysis (1754) penktojo šimtmečio šv. Tėvas, kuris savo enciklikoje išaiškino Kristuje Dievo-Žmogaus susivienymo būdą visa išdėstydamas mokslis būdu.

Šv. Petras Domijonas (1828), Italijos miesto Ostija vyskupas ir Romos kardinolas (1057), didelis Italijos Bažnyčios gaivintojas.

Šv. Bernardas (1830), didelis asetikas ir nepaprastas švenč. Dievo Motinos garbės skelbėjas.

Šv. Hilaras iš Poatje (1851), didelis katalikų tikėjimo apginėjas prieš atskalunus arijonus.

Šv. Alfonsas Liguori (1871), redemptoristų vienuolijos įsteigėjas, parašė daugelį dvasinių veikalų; didelis moralistas.

Šv. Pranciškus Salazietis (1871), Genevos vyskupas, didelis ginėjas ka-

talikų tikėjimo prieš kalvynus; parašė daug dvasinio-asketinio turinio veikalų.

Šv. Cirilius (1883), Aleksandrijos vyskupas, didelis katalikų tikėjimo ginėjas prieš stabmeldžius ir atskalunus: novatus, nestorijonus ir adrijonus (444).

Šv. Cirilius (1883), Jeruzalės vyskupas, katalikų tikėjimo ginėjas (386).

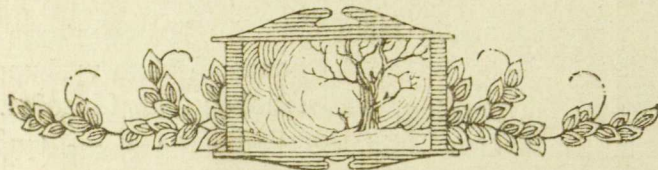
Šv. Jonas Damascenas (1883) katalikų tikėjimo ginėjas, parašęs daug veikalų. Paskutinis Rytų Tėvas.

Šv. Bedas Palaimintasis (1889), garsus benediktinas, filosofas.

Šv. Efremas Syrietis (1920), dijakonas, garsusis ketvirtojo šimtmečio Šv. Rašto aiškintojas.

Šv. Petras Canisius (1925) olandas jezuitas, savo nepaprasta darbuote vokiečių tarpe pavadintas Vokietijos apaštalas.

Galima pastebėti, kad Bažnyčios Daktarų tarpe nėra nė vieno Kankinio. Reikia atminti, kad šv. Kankinio vardas yra aukštesnis už Daktaro vardą, nes toksai savo krauju ir mirtimi ginė tikėjimą. Bažnyčios gi Daktarai vien savo nepaprastu šventumu ir giliu mokslu.

Katalikų Pasaulys

PENNSYLVANIA. — Blue Ridge Summit miestelyje 30 dieną rugpiučio mirė dr. Ford. Tai buvo vienas žymiausių amerikiečių. Gimęs Baltimorės mieste ir baigęs aukštuosius mokslus, jisai buvo daugelio laikraščių sandarbininkas ir redaktorius. Visoje šalyje žymus istorikas-politikas. 1906 metais tapo pakviestas Jodn Hopkins universiteto profesorium, o vėliau Princetone aiškino politinius mokslus. Buvo artymas prezidento Wilsono draugas. Keletą kartų to paties p. Wilsono siūstas į kelias svarbias užsienio pamaltinybes.

Budamas Princetono universiteto profesorium, jisai priėmė katalikų tikėjimą. Tai buvo didelis smūgis Amerikos protestantams. Dr. Ford pasižymėjo savo giliu mokslu, parašydamas daug svarbių knygų, bet jisai buvo ir gilaus tikėjimo žmogus. Savo asmenimi jisai atnešė daug gero Amerikos katalikams. Iki šių dienų jisai buvo Amerikos Katalikų Istorijos Draugijos pirmininkas, kurio vietą užima dabar ir žymus vyras Kolumbijos universiteto prof. Dr. Parker Moon.

Dr. Ford palaidotas Fort Lincoln kapuose.

NAUJOJI ANGLIJA. — Katalikiškosios amerikiečių visuomenės veikėjai praneša, kad Naujoje Anglijoje katalikybė auga ir stiprėja. Nors dar negalima praveisti savo katalikų kandidatų į valdžią, išskyrus miesto majorų, visgi katalikai netoli pusės gyventojų, gi R. I. valstybėje jie yra didžiumoje.

Toliau paduodami skaitmenys: Nauja Anglija turi 12 senatorių, bet nė vieno kataliko jų tarpe; 32 atstovu Kongrese, kurių tiktai 6 katalikai; ir iš 6 gubernatorių tiktai vienas tėra katalikas.

Gyvedtojų nuošimčių — R. I. pusė visų gyventojų, Mass. 46 nuoš., Conn. 40 nuoš., N. H. 33 nuoš., Verm. 25 nuoš., ir Maine 20 nuoš.

Visas vargas, kad pusė milijonų katalikų Naujoje Anglijoje nėra piliečiai ir todėl visi katalikų priešai politiniuose rinkimuose ima viršų. Štai kodėl čia pereina daug Klado paduodamų sumanymų. Ateitis Naujos Anglijos katalikų labai šviesi, nes protestantai bevaikiai baigiasi su savo įvairiais divorsų ir bevaikystės įstatymais, o katalikai didelėmis jau Amerikos piliečių šeimynomis auga ir stiprėja.

NEW YORK. — Brooklyno mieste švenč. Marijos Panos Gailestingos bažnyčioje yra įvesta pamokos — mokymas ir pamokslai — nebyliams. Pamokslininkas kun. Howle vartoja pirštų ženklus. Tokiu budu visi nebyliai, matydami tą kalbą, visa kuo geriausia supranta.

PRANCUZIJA. — Miesto Nantes vienas kunigas, važnuodamas Romon, paklausė savo tėvo, senelio 86 metų, vargingo žuvininko — ką jisai noris šv. Tėvui pasiūsti. Kelias minutes pamąstęs, senelis tarė: “Mes esame vargšai žmonės, ką gi aš galiu jam pasiūsti? Nebent tu nuvežtum šv. Tėvui mano du medalius”. Ir jisai padavė savo sunui kunigui du medalius; vieną, kurį jisai įgijo Kynų kare 1860 metais, ir kitą, kurį jam prancuzų valdžia suteikė kaip seniausiam Prancuzijos žuvininkui. — Šv. Tėvas, gavęs šitą siuntinį, labai susijudino. Jisai, atsidėkodamas senam žuvinin-

kui, pasiuntė gražų medalį ir savo apaštališkąją palaiminimą.

ITALIJA. — Šv. Tėvas Pius XI visa širdimi pradėjo tvarkyti Italijos dvasininkų auklėjimą, kurdamas provincines klerikams seminarijas, kadangi tenykštės diecezijos yra per mažos, kad galėtų kiekviena sau įsikurti ir išlaikyti nuosavą seminariją. Italijoje viso yra 281 diecezija, kurių tarpe didelių visai nėra. Varginga padėtis dvasiškijos atsiliepia į finansus ir į mokytojų personalą. Šitą mintį palaikė ir ŠS. Tėvai Benediktas XV ir dabartinis Pius XI. Todėl, nors sunkiai, bet visgi kuriasi viena po kitos minėtos seminarijos. Dabar bus atidarytos ir vėl dvi seminarijos — Umrijos Asyziuje ir Sardinijos Cagliariroje.

VOKIETIJA. — Breslavo-Berlyno antvyskupas atsiklausė šv. Tėvo nuomonės apie dvikovas (duelias). Tarybos Kongregacija, šv. Tėvo įsakymu, minėtam antvyskupiui davė sekančią atsakymą — dvikova yra pamatuojama ant neišmintingos garbės, kurios pasekmėmis paprastai yra sužeidimas arba net mirtis. Ir todėl visi, kurie dalyvauja dvikovose, turi būti baudžiami ekskomunika, tai reiškia, kad tokiam žmogui yra atimtos kataliko teisės ir tas teisės jam gali atgal gražinti vien šv. Tėvas, kuomet prasikaltėlis atlieka tam tikrą atgailą. Dvikova yra saužudystės reiškinys ir todėl taip smarkiai Katalikų Bažnyčios baudžiamas.

— Saksonijos karalius sosto įpėdinis pernai priėmė kunigystės šventimus, o šįmet įstojo į vienuolyną. Jojo dėdė — buv. karaliaus brolis — yra irgi kunigas, butent princeps Max von Saksen, dabartinis Friburgo universiteto profesorius.

— Stutgarto mieste įvyko vokiečių katalikų kongresas. Žymiųjų kalbėtojų eilėse buvo sekanti asmenys: šv. Tėvo atstovas antvyskupas Pacelli, buvęs Vokietijos kancleris Marx, buvęs Austrijos kancleris prelatas Seipel, kunigaikštis Aloyzas von Loewenstein ir Rottenbergo vyskupas von Keppler, kuris tuo pačiu kartu šventė savo kunigavimo auksinį ir vyskupavimo sidabrinį jubiliejų. Kongresas nusisekė kaip puikiausia.

BAVARIJA. — Čia pastebėtas nepaprastas dvasinio gyvenimo augimas. Nuo 1910 metų buvusios 9 vyrų vienuolijos padidėjo iki 26; jų vienuolynų skaičius nuo 98 iki 158. Jų tarpe kunigų nuo 742 iki 1,064 ir brolių nuo 1,139 iki 1,346; kunigų pašaukimų nuo 18 iki 687, brolių pašaukimų; nuo 26 iki 199. Moterų vienuolijų skaičius irgi žymiai paaugo; pirmiau buta 22 moterų vienuolijos, dabar jau 35; moterų vienuolynų buta 1,268, dabar gi 1,795; prieš penkioliką metų moterų vienuolijų buta 14,159, dabar jau yra 18,800.

BELGIJA. — J. E. Kardinalas Mercier ir visi krašto vyskupai patiekė tikintiesiems savo ganytojišką laišką, kuriame yra išnagrinėtas ir visiškai sukritikuotas socializmo mokslas. Laiškas aiškiai pažymi, kad socializmas visokio plauko ir visi jo vadai yra prieš tikybę nustatę ir visi Kristaus Bažnyčiai skelbia prašaištį. “Nėra nė vieno socialisto, skaitoma laiške, kuris save vadintų Kristaus Bažnyčios sunumi arba bent krikščionimi; nėra nė vieno, kuris smerktų socializmo išradėjo Karlo Markso ir jo pasekėjų Lenino ar Trockio posakį, kad tikyba yra žmonių opiumas. Daugelis jų vadina mus kapitalizmo vergais; ir kadangi kapitalizmas yra socializmo priešas, tuo pačiu socialistų nekritiška spauda teršia tikybinį autoritetą ir griauja tikybos pamatus.” Belgijos dvasiniai vadai visiškai pasmerkė socializmą, pabaigoje savo laiško primindami būti ištikimais piliečiais savo krašto ir remti tą valdžią, kurią užgria ir palaiko piliečių dauguma.

PRANCUZIJA. — Pabagoje rugėjo mėnesio Paryžiuje įvyko Siono Švenč. Marijos Panos vienuolijos susirinkimas. Išrinkta naujas generalinis viršininkas kun. Devaux. Šitoji vienuolija buvo įsteigta 1842 metais. Josios įsteigėjas buvo kun. Marija-Teodoras Ratisbonne, žydas atsivertėlis. Pirmiau vyriausiamas buvo Sione, netoli nuo Jeruzalės, dabar yra Prancuzijoje. Vienuolija dar nėra labai didelė, teturinti pora vienuolynų Šventoje Žemėje ir vieną Brazilijoje.

Lietuvos Žinios

Klaipėdos Krašto Seimelio rinkimai paskirti spalį 19. Ankščiau šito seimelio rinkimai negalėjo būti paskirti dėl to, kad pasirašiusios Klaipėdos konvenciją valstybės nebuvo ją ratifikavę (patvirtinę) ir paskutinis konvencijos formalumas — deponavimas, atliktas Paryžiuje tik gale rugpjūčio mėn.

Sumažino nuošim. eksporto paskolų. Lietuvos Bankas sumažino nuošimčius už paskolas eksporto reikalams. Už paskolas, užstatant arba lombarduojant prekes, nuo spalio 1 d. bus imama 8 nuoš. vietoj imtų 12 nuoš. ir už paprastas eksporto paskolas 6 nuoš. vietoj 7 nuoš.

Studentas — išradėjas. Lietuvos universiteto studentas Pautienius išrado ir pats padirbo elektros laikrodį — signalizatorių, kuris gali duoti signalus vienu kartu keliose vietose. Išradimas pritaikomas universitete ir rekomenduojamas mokykloms. Be to jis išrado ranka sukamą mašinėlę elektrai gaminti, kuri turės didelės reikšmės kieno pavikslus demonstruojant, ir įvairiems mokslo tikslams. Pastarasis išradimas turi nemažos svarbos.

Geležinkelių pajamos. Rugpjūčio mėn. geležinkeliai davė pajamų 2.840.000 litų. Iš jų platieji geležinkeliai 2.600.000 litų ir siaurieji — 240.000 litų.

Padidėjo iraukinių rida. Per šių metų liepos mėn. visų Lietuvos plačiųjų geležinkelių traukinių rida siekė 220.773 kilom., tuo pat laiku pereinamais metais traukinių rida tik 194.260 kilom. Siaurųjų geležinkelių traukinių rida šiemet kalbamu laiku siekė 94.516 kilom. — pernai 73.376 kl. Traukinių ridos padidėjimas turi ryšio su prasidėjusiu per Lietuvą iš Vokietijos Sovietų Rusijos ir iš Rusijos Vokietijos tranzitu.

Prekyba su užsieniu. Rugpjūčio mėn. Lietuvos užsienio prekyba siekė 44,9 milijonų. Iš šios sumos tenka išvežimui 20,5 ir įvežimui 24,4 mil. litų.

Laių judėjimas Klaipėdos uoste. Per pir-

muosius šių metų 7 mėn. Klaipėdos uostan įplaukė 440 laivų, o išplaukė 436. Pereinamais metais tuo pat laiku įplaukė 395 laivai ir išplaukė 319.

Nėra mokykloms laisvės. Paskutiniuoju laiku tarp Vilniaus lietuvių, gudų ir žydų atstovų, įvyko keletas pasitarimų dėl švietimo ministerijos reikalavimo vis. istoriją ir vis. geografiją dėstyti lenkų kalba. Viename tokių pasitarimų nutarta pasiūsti švietimo ministeriui kolektyvinį motyvuotą prašymą pakeisti ministerijos parėdymą arba nors sulaukyti jo vykdymą ligi ta byla bus išspręsta vyriausiajame administraciniame tribunole, kur tautinės mažumos yra padavusios skundą. Kalbamąjį prašymą ministeriui yra pasirašiusios Gudų Mokyklos D-ja, Lietuvių "Ryto" Šviet. D-ja Centralinis Žydų Šviet. Komitetas ir Žydų "Tarbut'o" D-ja.

Seimas dirba. Rugsėjo 25 d. prasidėjo Seimo rudens sesija. Posėdį atidarė vice-pirmininkas Staugaitis, sveikindamas susirinkusius po atostogų atstovus, taip pat primindamas apie buv. valstybės kontrolieriaus Kubrickio mirtį. Velionies atmintį Seimas pagerina susitojimu.

Renkant Prezidiumą jo pirmininku išrinktas p. V. PETRULIS, buvęs ministeris pirmininkas ir finansų ministeris, 1-ju vice-pirmininku kan. Staugaitis ir II-ju — d-ras Rautinaitis, I-ju sekretorium — ats. Jočys ir II-ju ats. Galdikienė. Opozicija ir mažumos prezidiumo rinkimuose nedalyvavo.

Žodžio "laisvė." "Žygie Ludu" praneša, kad "Vilniaus Aida" lenkų valdžia uždariusi dėl to, kad sakyto laikraščio redaktorius, valdžios nuomone, buvęs per žemo mokslo cenzo ir nemokėjęs pakankamai lietuvių kalbos sic.). Kadangi uždarytas laikraštis buvo redaguojamas visai taisyklingai, tai laikraštis spėja, kad lenkai greitu laiku pasiūlysią lietuviškoms redakcijoms savo kandidatus į redaktorius.

MUSŲ DARBAI

WESTFIELD, MASS. Pas mus gyvenimas virte verda: triukšmingai baigėsi parapijos bazaras, o dabar vėl kas tai naujo planuojama. Parapijonai sutrintai remia gerb. savo klebono darbuotę.

Turėsime naujus cementinius laiptus į bažnyčią. Jie kainuos arti \$2.000 dolerių.

Pas mus malonu gyventi: miestas švarus, darbų vis galima gauti, oras sveikas.

Trumputis.

MARIJONŲ KOLEGIJOS REMĖJAI.

Vėl naujas didelis Marijonų Kolegijos Remėjų burys stoja į prakilnųjį darbą, — rūpintis galimai greičiau įkurti bernaičiams Kolegiją.

Daug mūsų jaunimo ištautėja vien dėl to, kad neturi savos Kolegijos. Tai ištautėjimo ligai sulaukyti, busimų vadų lietuvių visuomenei Amerikoje paruošti vien tik ir galima įkurus savo katalikišką lietuvišką Kolegiją.

Kolegijos pradžia jau padaryta.

Tenka tik darbas toliau pastumėti, praplatinti į abi pusi esamus murus Marian Hills, Ill. prie dabartinio Marijonų Vienuolijos Naujokyno; ir turėsime dailią savo Kolegiją.

Į tos Marijonų Kolegijos Remėjus per praėjusią savaitę įsirašė:

Į Garbės Remėjus:

ANT. ŽEMAITAITIS, įteikdamas \$100 boną su kuponais.

Į Amžinus Remėjus:

M. ŽEMAITAITIENĖ iš Baltimorės, paaukavo \$50.00 boną su kuponais.

J. KUDULIENĖ iš Chicagos, pabaigė savo pažadus laikyti ir prisiuntė \$10.00.

Į Nuolatinius Remėjus įsirašė:

Iš Baltimorės: V. SKIRPSTAS, atsiuntė \$10.00 auką ir ELZ. ANIUOLIENĖ \$3.00.

Iš Clevelando: AG. GRIBAUŠKIENĖ \$5.00.

Iš Philadelphijos Pa.: A. PONIŠKIS \$5.00.

M. KALESINSKIENĖ iš Chicagos \$3.00.

P. ZIMITRAVIČIUS iš New Britain, Conn. \$5.00.

M. ORINIENĖ iš Worcester, Mass. \$5.00.

M. MILIUNIENĖ iš Camden, N. J. \$3.00.
A. SAPARAUSKIENĖ iš Detroit, Mich. \$3.00.

VYČIŲ 26 KUOPA iš Worcester, Mass. \$3.00.

ŠV. KAZIMIERO SESERYS iš Worcester, Mass. \$3.00.

A. AVIETA iš Worcester, Mass. \$3.00.

O. ČERVINSKAITE iš Worcester, Mass. \$3.00.

P. ČIŽAUSKIENĖ iš Melrose Park, Ill. \$3.00.

K. KISIELIENĖ iš Melrose Park, Ill. \$3.00.

KUN. KLEB. BALČIUNAS iš Žiežmarių Trakų apskr. Lietuva \$3.00.

Visiems Marijonų Kolegijos Remėjams ir Remėjoms nuoširdžiai dėkojame už suteiktą paramą.
Remėjų Centras.

NUOŠIRDŽIAI AČIU!

Su dideliu džiaugsmu reiškiu nuoširdžią padėką Melrose Parkietėms Marijonų Kongregacijos Geradarėms M. NAUTUŽIENEI ir AG. MAŽEIKAIŲ už suteiktą stambią auką \$200.00 Marijonų Naujokynui į Marian Hills, Ill.

Gerbiamosios Geradarės, sužinojusios, kad Naujokyne daug ko stoka, kaip tai: antrosios kupkos, stacijų, skambučių, ir kitų smulkesnių ir stambesnių dalykų, pasitarusios sutarė įtaisyti Naujokynui gražią kupką. Nuoširdžiai ačiū už suteiktą auką.

Kun. Dr. K. Matulaitis,

Naujokų Vedėjas.

Klausimai ir Atsakymai

Prakeikimas

KLAUSIMAS. Ar gali tėvas savo vaikus prakeikti, arba kokios ligos užlaimėti? Girdėjau, kaip tėvas savo vaikus perkunais ir velniais keikė, linkėdamas jiems "skardžiai žemės nueiti."

"L." *sk-ja A. P. iš N. Abington, Mass.*

ATSAKYMAS. Tėvo ar motinos žodis-linkėjimas tikrai svarbus dalykas. Vaikams įsakyta mylėti, gerbti savo tėvus, jeigu nori, ilgai ir laimingai gyventi ant žemės. Bet jeigu vaikai myli ir gerbia savo gimdytojus, o tie be priežasties nesusivaldydami juos keikia, tai ne savo vaikams žala, o sau daro. Be Dievo daleidimo nuo vaikučių galvos nei plaukas nenupuls. O į savo vaikučių širdis pasėję tėvai keiksmus, juos nuo jų atsiims patrigubintus, senatvės sulaukę. Nes kokią sėklą sėsi, tokį javą piausi.

Ražančius.

KLAUSIMAS. Ar galima kalbėti ražančių neklupojant, k. a. stovint, keliaujant, arba jau gulint?

"L." *sk-jas P. R. iš Cicero, III.*

ATSAKYMAS. Galima kalbėti ražančius ir stovint, ir sėdint ir net atsigulus, ypač, kuomet kitu laiku nepatogu yra ražančius kalbėti, ar tai delei laiko stokos, ar delei kitos priežasties.

Barimas.

KLAUSIMAS. Kodel vieni kunigai bara per išpažintį už nuodėmes, o kiti ne? Juk visi kunigai yra vieno mokslo. Aš girdėjau, kad kunigui nieko nereikia sa-

kyti per išpažintį tik reikia duoti išrišimas. Kur čia teisybė?

"L." *Sk-jas N. N.*

ATSAKYMAS. Kad gavai Tamsta barti už nuodėmes nuo nuodėmklausio, tai džiaugkis. Nejaugi norėtumei, kad už blogą Tamstos ilgimąsi kunigas pagirtų? Juo uolesnis yra kunigas Dievo garbei, tai prie progos ir pabara; jis tai daro iš tikros meilės. Įsigilink, gerbiamasis, su-prask nuodėmės biaurumą, o nenorėsi nusikalsti.

Visi kunigai, sakai, yra vieno mokslo. Taip, visi turi buti baigusieji dvasinę seminariją. Bet kai kurie jų yra dar baigę daugiau negu kunigų Seminariją ir gavę atsiekto mokslo požymį, toj ar kitoje mokslo šakoje daktaratą. Taigi, ne visi lygūs šiuo žvilgsniu.

Kunigas per išpažintį daug nekalba. Nėra laiko. Bet jeigu mato, kad atliekantys išpažintį žmogelis nėra prie išpažinties prisirengęs, nei kokio noro neturi taisytis iš nuodėmių, arba nei mažiausio gailėsčio, o nenori pavartyti už tą neprisirengimą, tai ką-gi turi daryti? Kunigas tuomet ir pabara ir pamokina ir jeigu gali, duoda išrišimą. Kunigas turi pilną teisę ir pareigą neduoti išrišimo nenorintiems taisytis.

Kryželio bučiavimas.

KLAUSIMAS. Ar yra nuodėmė kad svetimo ražančiaus kryželį pabučiuoji? Jauna budama girdėjai, kad tai nuodėmė.

"L." *skaitytoja iš Worcester, Mass.*

ATSAKYMAS. Seniau atlaidai prie ražančių ir kryželių buvo duodami asmeniniai, taip kad tas ražančius, ar kryželis nustodavo suteiktų jam atlaidų, jeigu kas nors svetimas jį pabučiuodavo, ar ant jo poteriaudavo. Todėl ir buvo draudžiama imti svetimas ražančius, kryželis ir juos bučiuoti.

Dabar-gi jau yra kitaip. Atlaidai pridodami ražančiams, kryželiams, ignosėliams, šventiems paveikslėliams nepaskiriant kas tuos daiktus vartos. Dabar galima ir padovanoti su atlaidais ražančių ar kitą daiktą pažįstamiems ir tie daiktai nemustoją uždėtų atlaidų. Taigi ir bučiuoti svetimą kryželį nėra nuodėmės.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienas, tai tikrai dėka TRINER'S BITTER VYNUI. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo: "Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariskumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, nerviškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2338 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

NORĖDAMI Pirkti, Parduoti Ar Mainyti
Visados Kreipkitės Pas Mus. Tas Jums Bus
Ant Naudos.

S. L. FABIONAS CO.

INVESTMENTS REAL ESTATE
INSURANCE

809 W. 35th Str., Chicago, Ill.

Tel. Boulevard 0611 ir 0774

Padarom Pirkimo ir Pardavimo Raštus.

Pasekmingai siunčiam pinigų ir
Parduodam Laivakortes.